

ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระยง เขต 1*

The Administrative Factors Affecting Academic Administration Competencies of School Administrators under Rayong Primary Educational Service Area 1

สุรเชษฐ เดชประสิทธิ์**

สมศรี ทองนุช***

สุรัตน์ ไชยขมภู****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระยง เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระยง เขต 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 316 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการและสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา แบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่น .94 และ .92 ตามลำดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระยง เขต 1 โดยรวมและรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับ มาก
2. สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระยง เขต 1 โดยรวมและรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก
3. ปัจจัยการบริหารที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระยง เขต 1 โดยรวมมีความสัมพันธ์กันในทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระยง เขต 1 มีเพียง 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ และปัจจัยด้านเจตคติ ร่วมกันทำนายตัวแปรทำให้มีอำนาจพยากรณ์เป็นร้อยละ 28.00 ($R^2 = 0.280$) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยสามารถสร้างสมการถดถอยในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 1.32 + .285(X_3) + .193(X_1) + .194(X_2)$$

*วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

**นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

***อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

****อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = .250(X_3) + .183(X_1) + .178(X_2)$$

คำสำคัญ : ปัจจัยการบริหาร/ สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา

Abstract

The purposes of this research were 1) to explore the administrative factors affecting academic administration competencies of school administrators under Rayong Primary Educational Service Area 1. The samples were 316 teachers under Rayong Primary Educational Service Area 1 of academic year 2016. The research tool was a set of 5 rating scale questionnaires upon administrative factors affecting academic administration and administrative competencies of school administrators which both of issues set discrimination were between .30 to .75 and .30 to .65 and confidence level were between .94 to .92 respectively. Data analyzed with instant software for analyzing statistics are Mean, Standard Deviation, Pearson Product Moment Correlation Coefficient, and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The result showed that

1. The administrative factors of school administrators under Rayong Primary Educational Service Area 1 were found at high level.

2. The academic administration competencies of school administrators under Rayong Primary Educational Service Area 1 overall were found at high level.

3. The administrative factors which related to academic administration competencies of school administrators under Rayong Primary Educational Service Area 1 were overall in moderately positive relation at .01 level of significance

4. There were only 3 administrative factors which were able to affect academic administration competencies of school administrators under Rayong Primary Educational Service Area 1. These 3 factors that were the best dependent variables that increase 28% ($R^2=0.280$) of power to predict academic administration competencies of school administrators were self-confidence factor, leadership factor, and attitude factor, at .05 level of significance which could be able to create regression equation both with raw score and standard score as follows :

Raw score predicting equation

$$\hat{Y} = 1.32 + .285(X_3) + .193(X_1) + .194(X_2)$$

Standard Score predicting equation

$$\hat{Z} = .250(X_3) + .183(X_1) + .178(X_2)$$

Keywords : Administrative Factors/ Academic Administration Competencies of School Administrators

บทนำ

เป้าหมายยุทธศาสตร์และตัวบ่งชี้ การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) เป้าหมายยุทธศาสตร์ที่ 1 คนไทยมีคุณภาพและได้รับการศึกษาที่ได้มาตรฐานระดับสากล เป้าหมายยุทธศาสตร์ที่ 2 คนไทยใฝ่รู้สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รักการอ่าน และแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง เป้าหมายยุทธศาสตร์ที่ 3 คนไทยใฝ่ดีมีคุณธรรมพื้นฐาน มีจิตสำนึกและค่านิยมที่พึงประสงค์เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มีจิตสาธารณะ มีวัฒนธรรมประชาธิปไตย และเป้าหมายยุทธศาสตร์ที่ 4 คนไทยคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ มีทักษะในการคิดและปฏิบัติ มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสื่อสาร (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552, หน้า 43-45) ส่วนพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 39 กำหนดให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2554, หน้า 19) ได้เสนอแนะการใช้เวลาในการบริหารและการให้ความสำคัญของงานในสถานศึกษาโดยแยกงานออกเป็น 7 ประเภท พบว่า 1) การบริหารงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 40 2) งานบริหารบุคลากร ได้แก่ ครูอาจารย์ และเจ้าหน้าที่ คิดเป็นร้อยละ 20 3) งานบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 20 4) งานบริหารการเงิน คิดเป็นร้อยละ 5 5) งานบริหารอาคารสถานที่คิดเป็นร้อยละ 5 6) งานบริหารความสัมพันธ์กับชุมชน คิดเป็นร้อยละ 5 7) งานบริหารทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 5 (สำนักงานการศึกษา, 2551, หน้า 54)

การจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 จากการวิเคราะห์และศึกษาปัญหาพบว่า ด้านคุณภาพการจัดการศึกษา ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนและพัฒนาด้านการคิดวิเคราะห์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณค่อนข้างน้อย สถานศึกษาในสังกัดได้ดำเนินการส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดทักษะการอ่านและการแสวงหาความรู้กับผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง แต่ยังไม่ถึงขั้นการปลูกฝังเป็นนิสัย อิทธิพลของสื่อ และสิ่งยั่วยุที่ผ่านช่องทางสื่อสารต่าง ๆ ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนไม่พึงประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างไม่สอดคล้องกับศักยภาพและความต้องการของผู้เรียน ครูผู้สอน ส่วนหนึ่งยังขาดทักษะการใช้สื่อ และเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ นักเรียนที่เป็นประชากรแฝง ประมาณร้อยละ 18 มีปัญหาในการจัดการเรียนรู้ ทั้งด้านการปรับพื้นฐาน ภาษา และหลักสูตร เป็นต้น ด้านโอกาสทางการศึกษา ประชากรวัยเรียนส่วนหนึ่งยังไม่สามารถเข้าถึงบริการศึกษา ประมาณร้อยละ 1-2 อัตราการออกกลางคันในปีการศึกษา 2552 ร้อยละ 0.72 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรียนต่อสายสามัญ สายอาชีพในอัตราส่วน 40 : 60 ด้านประสิทธิภาพการบริหารจัดการ การให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไม่สัมพันธ์กับคุณภาพนักเรียน สถานศึกษาบางแห่งมีครูไม่ครบตามเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ขาดแคลนครูที่มีวุฒิตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สำคัญและครูมีภาระงานอื่นนอกเหนือจากงานสอน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1, 2557, หน้า 6)

จากความเป็นมาและปัญหาข้างต้นทำให้ทราบว่างานวิชาการถือเป็นงานที่มีความสำคัญที่สุด เป็นหัวใจของการจัดการศึกษา ซึ่งทั้งผู้บริหารโรงเรียน คณะครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ต้องมีความรู้ความเข้าใจ ให้ความสำคัญและมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดแนวทางปฏิบัติ การประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไขอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และภาระหน้าที่หลักของผู้บริหารสถานศึกษาต้องให้ความสำคัญในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา เนื่องจากเป็นแก่นสาระสำคัญหลักในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ผลการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างมาก สำหรับผู้เกี่ยวข้องทำให้ทราบว่าปัจจัยทางการบริหารใดบ้างที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อจัดเตรียมและพัฒนาปัจจัยเหล่านั้นให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด ในฐานะที่ผู้ศึกษาเป็นบุคลากรทาง

การศึกษาจึงสนใจศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานสมรรถนะการบริหารงานวิชาการภายในสถานศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1
2. เพื่อศึกษาสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1
3. เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1
4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 โดยผู้วิจัยทำการสังเคราะห์จากผลงานการวิจัยของ กนิษฐา หมั่นกิจการ (2551) ชัดติยา น້ายาทอง (2551) อำนวย ชนวงค์ (2555) และนฤมล มีเพียร (2556) ส่วนตัวแปรสมรรถนะการบริหารงานวิชาการ ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2548) ซึ่งมีขอบเขตด้านเนื้อหาดังต่อไปนี้ 1) ปัจจัยการบริหาร ประกอบด้วย 1.1) ภาวะผู้นำ 1.2) เจตคติ 1.3) ความเชื่อมั่นในตนเอง 1.4) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 1.5) อึดทนโน้ทน 1.6) ความรับผิดชอบ 2) สมรรถนะต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2548) ประกอบด้วย 2.1) การบริหารจัดการเรียนรู้ 2.2) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2.3) การนิเทศจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา 2.4) การส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 ปีการศึกษา 2559 รวมเป็น 1,776 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 316 คน โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-609) ทำการแบ่งแบบชั้นภูมิและใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยการจับสลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ตอน โดยมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ Likert (Likert, 1970, pp. 150-151) ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยองเขต 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 53 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยองเขต 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 37 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างและหาค่าคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีลำดับขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยการบริหารงานวิชาการและสมรรถนะการบริหารงานวิชาการเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ และกำหนดขอบเขตของปัจจัยที่ส่งต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1

2. นำข้อคำถามที่สร้างเสนอต่อประธานควบคุมวิทยานิพนธ์และกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข

3. นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา (Content validity) จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) อยู่ตั้งแต่ 0.60-1.00 สามารถคัดเลือกข้อคำถามไว้ใช้ได้

4. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอของผู้เชี่ยวชาญจากนั้นเสนอต่อประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและให้ข้อเสนออีกครั้ง

5. นำเครื่องมือที่ผ่านการตรวจสอบแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับครูผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น ซึ่งทั้งสองฉบับมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .30 ถึง .75 และ .30 ถึง .65 และค่าความเชื่อมั่น .94 และ .92 ตามลำดับ

7. นำเครื่องมือแบบสอบถามที่มีคุณภาพแล้วมาจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. นำหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยองเขต 1 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการส่งและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองทั้งสิ้น 316 ฉบับ ได้รับกลับคืน 316 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนแต่ละฉบับเพื่อนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ปัจจัยการบริหาร และสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยองเขต 1 โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2. วิเคราะห์ปัจจัยการบริหารที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient)

3. สร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise multiple regression analysis)

สรุป

จากการศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 โดยรวมและรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก
2. สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 โดยรวมและรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก
3. ปัจจัยการบริหารที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 โดยรวมมีความสัมพันธ์กันในทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 มีเพียง 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ และปัจจัยด้านเจตคติ ร่วมกันทำนายตัวแปรทำให้มีอำนาจพยากรณ์เป็นร้อยละ 28.00 ($R^2 = 0.280$) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยสามารถสร้างสมการถดถอยในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 1.32 + .285(X_3) + .193(X_1) + .194(X_2)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = .250(X_3) + .183(X_1) + .178(X_2)$$

อภิปรายผล

1. ระดับปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1

ผลการวิจัยระดับปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านความเชื่อมั่นในตนเอง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้บริหารรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง ตัดสินใจการกระทำต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารรู้สึกภาคภูมิใจในวิชาชีพของตนเอง มีความคิดเป็นตัวของตัวเอง มีเหตุผล และกระทำการต่าง ๆ โดยไม่กังวลใจ ซึ่งย่อมส่งผลให้การบริหารงานวิชาการประสบความสำเร็จตามจุดหมายที่ตั้งไว้ ดังที่ จิตาภา พงษ์ชุบ (2549) ได้ศึกษาการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โครงการโรงเรียนสองภาษาโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ พบว่า ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นบุคลิกภาพส่วนหนึ่งของบุคคลที่จะสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกนึกคิดที่ติดต่อกับตนเอง ตระหนักและศรัทธาในคุณค่าความสำคัญของตน รู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง มีจิตใจมั่นคง กล้าเผชิญความจริง กล้าแสดงออกอย่างเสรีในสิ่งที่ถูกที่ควรและรู้สึกว่าเป็นที่ชื่นชอบของผู้อื่น

ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ พบว่า โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้บริหารมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า

ผู้บริหารสามารถมีอิทธิพลต่อผู้ใต้บังคับบัญชาในเรื่องการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการบริหารงานวิชาการ พยายามวางตนเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ ติดตามข้อมูลข่าวสารทางวิชาการอยู่เสมอ และคอยกระตุ้นให้คณะครูปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานให้สอดคล้องกับโลกปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิรมล พันศรี (2558) ที่ได้ศึกษาเรื่อง แบบภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 พบว่า ระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีภาวะผู้นำอยู่ในระดับมากทุกแบบ

ปัจจัยด้านอัตมโนทัศน์ พบว่า โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้บริหารมีความเข้าใจตนเองในด้านความสามารถของตน บริหารงานวิชาการได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสามารถแบ่งความรับผิดชอบงานให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้ทำงานตามประสบการณ์และความสามารถที่เหมาะสม ยอมรับในความแตกต่างระหว่างผู้ใต้บังคับบัญชาแต่ละบุคคล ยอมรับฟังความคิดเห็นจากผู้ร่วมงานใช้เหตุผลและความคิดในการบริหารงาน และมีการปรับปรุงและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กลัณญ์ เพชรภรณ์ (2555) ได้ศึกษาอัตมโนทัศน์หลายมิติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดสมุทรปราการตามแนวคิดของแบรคเคน ได้ให้ความหมายของอัตมโนทัศน์ คือ ความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจ การรับรู้ และเจตคติของแต่ละบุคคลที่มีต่อตนเองใน ทุก ๆ ด้าน ซึ่งเป็นผลมาจากรเรียนรู้และประสบการณ์ที่บุคคลได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อมอันเป็นตัวกำหนดบุคลิกภาพ

ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา รายข้อ พบว่า ผู้บริหารมีความความสบายใจเมื่องานประสบความสำเร็จ มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารได้ใช้ความรู้ และความสามารถของตนเองในการบริหารงานวิชาการอย่างเต็มที่ มีความอดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงาน เมื่องานประสบผลสำเร็จ ตนเองก็เกิดความสบายใจ ทั้งนี้ก็อาจขึ้นอยู่กับผู้ใต้บังคับบัญชาด้วย ถ้าทำงานด้วยความสามารถของตนเอง และเต็มที่ก็บังงาน ผู้บริหารก็เกิดความสบายใจได้เช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรพิศ อินทระสุระ (2551) ได้วิจัยเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 5 พบว่า 1) ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์และความสามารถในการเอาชนะอุปสรรค

ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ พบว่า โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้บริหารรู้จักหน้าที่ของตนเอง มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารเข้าใจหน้าที่และบทบาทของตนเองเป็นอย่างดี มีความขยันหมั่นเพียร หมั่นค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมทางด้านบริหารวิชาการอยู่เสมอ และพยายามตั้งความหวังไว้สูง ๆ เพื่อจะได้ใช้ความพยายามในการทำงานอย่างเต็มที่ ดังที่ปทุมพร ศรีอิสาน (2549, หน้า 48) ได้กล่าวว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง การแสดงออกถึงความมุ่งมั่นและตั้งใจที่จะให้งานที่ได้รับมอบหมายบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ กำหนด รวมทั้งการยอมรับผลที่เกิดขึ้นจากการทำงานของตนเอง ซึ่งครอบคลุมถึงการทำให้เสร็จก่อนเวลาที่กำหนด ผลงานได้คุณภาพเกินกว่ามาตรฐานที่คาดหวังไว้

ปัจจัยด้านเจตคติ พบว่า โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้บริหารมีกระบวนการคิดวิเคราะห์ข้อมูล ข่าวสารที่ถูกต้องตามหลักวิชา มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสามารถนำข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ มาใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ที่ถูกต้องตามหลักวิชา จนทำให้สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการบริหารงานวิชาการได้ และมีความสุขกับการบริหารงานวิชาการที่ประสบผลสำเร็จ ดังที่ นฤมล มีเพียร (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของ

ผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 พบว่า เจตคติ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ เป็นความรู้ที่สักรภายในที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมลักษณะของเจตคติทางบวกเจตคติทางลบและเจตคติที่เป็นกลาง เจตคติมีลักษณะมั่นคงและทนทานแต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้

2. ระดับสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขะยอง เขต 1

ผลการวิจัยระดับสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาพบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และสมรรถนะที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ สมรรถนะด้านการบริหารจัดการการเรียนรู้ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับผู้เรียน มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การปลูกฝังและส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูสามารถทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน และตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉริยาพร ศักดิ์บุตร (2556) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนตามความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร พบว่า ระดับสมรรถนะและการบริหารวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนตามความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริหารจัดการการเรียนรู้

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้บริหารส่งเสริมให้คณะกรรมการสถานศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การที่บุคคลของสถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรโดยเฉพาะคณะกรรมการสถานศึกษา จะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องดังกล่าวเข้าใจและเข้าใจความสำคัญ ทิศทางของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาริชาติ คำกอง (2557) ที่ได้ศึกษาเรื่อง สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอบึงโขงหลง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ พบว่า สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ด้านการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูได้นำผลการประเมินไปพัฒนาระบบงานวิชาการให้เกิดประสิทธิภาพ มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การนำผลการประเมินไปพัฒนาระบบงานวิชาการ เป็นขั้นตอนที่สำคัญ ทำให้บุคลากรทุกคนในสถานศึกษาได้รู้จักแข็งและจุดอ่อนของการบริหารงานวิชาการ ส่งผลทำให้การพัฒนาระบบงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพขึ้นไปเรื่อย ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีระวัฒน์ พัทธนี (2558) ที่ได้ศึกษาเรื่อง สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอวังน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอวังน้อยมีสมรรถนะการบริหารงานวิชาการ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา

ด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้บริหารเป็นผู้กำหนดนโยบาย และส่งเสริมให้ครูมีการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดทำวิจัยในชั้นเรียนสามารถทำให้ครูค้นพบปัญหาของผู้เรียน ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง เกิดประโยชน์โดยตรงทั้งผู้เรียน ครูผู้สอน สถานศึกษา และหน่วยงานทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรพิไล วิญญาน (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง สมรรถนะการบริหารงาน

วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอเมืองนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1 พบว่าการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อทุกข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารที่สัมพันธ์กับสมรรถนะ การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1

การศึกษาปัจจัยการบริหารที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ทั้ง 6 ปัจจัย โดยรวมมีความสัมพันธ์กันในทางบวก ระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาค่อนข้างไปในทิศทางเดียวกัน เพราะฉะนั้น การเป็นผู้บริหารที่ดีต้องมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีภาวะความเป็นผู้นำ มีเจตคติที่ดี รู้จักความรับผิดชอบ มีอัธมโนทัศน์ และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ รวมทั้งต้องมีสมรรถนะในการบริหารงานวิชาการทั้งทางด้านบริหารการจัดการเรียนรู้ ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา และด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนฤมล มีเพียร (2556) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานีเขต1 พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำ (X_1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_3) อัธมโนทัศน์ (X_5) เจตคติ (X_2) ความรับผิดชอบ (X_4) และความเชื่อมั่นในตนเอง (X_6) มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสมการปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสมการปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหาร งานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ปัจจัยการบริหารที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา มีเพียง 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ และปัจจัยด้านเจตคติ เมื่อเข้าสมการถดถอยทำให้สมการทำนาย มีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 28.00 ($R^2 = 0.280$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐาน (Beta) เท่ากับ .250, .183 และ .178 ตามลำดับ ซึ่งสร้างสมการถดถอยในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 1.32 + .285(X_3) + .193(X_1) + .194(X_2)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = .250(X_3) + .183(X_1) + .178(X_2)$$

สอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤมล มีเพียร (2556) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานีเขต1 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต1 ได้แก่ ภาวะผู้นำ (X_1) อัธมโนทัศน์ (X_5) และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_3) สามารถร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 50 และสามารถสร้างสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 38.27 + .99(X_1) + 1.04(X_5) + .75(X_3)$$

ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = .37Z_{x1} + .25Z_{x5} + .23Z_{x3}$$

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในการศึกษานี้ที่พบ
นัยสำคัญทางสถิติ ประกอบด้วย ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ปัจจัยภาวะผู้นำ และปัจจัยเจตคติ ดังนั้น ผู้วิจัยขอ
เสนอแนะไว้ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านความเชื่อมั่นในตนเอง พบว่า การเสริมสร้างสมรรถนะในการบริหารงานวิชาการที่ดี ควรมี
ความคิดริเริ่มในการปฏิบัติงาน ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาและบุคคลทั่วไป ไม่ทอดทิ้ง
เมืองงานไม่ประสบผลสำเร็จ และมุ่งมั่น ตั้งใจทำงานจนกระทั่งสำเร็จ

2. ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ พบว่า การเพิ่มสมรรถนะในการบริหารงานวิชาการควรวิเคราะห์ปัญหาในการ
ปฏิบัติงาน โดยใช้เหตุผลและข้อมูลหลักฐาน สามารถจูงใจให้บุคลากรให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน และกล้า
เสี่ยงที่จะตัดสินใจและเปลี่ยนแปลงพัฒนาางานอย่างเสมอ

3. ปัจจัยด้านเจตคติ พบว่า สมรรถนะในการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพ ควรเปิดโอกาสให้
บุคลากรได้แสดงความคิดเห็นอย่างทั่วถึง ซึ่งส่งผลให้ได้ข้อมูลที่หลากหลาย และเป็นประโยชน์ จัดวางบุคลากร
เหมาะสมกับงานวิชาการที่รับผิดชอบ และไม่ควรกล่าวโทษผู้ร่วมงานอยู่เสมอเมื่อทำงานไม่ประสบผลสำเร็จ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
สถานศึกษา ในรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ

2. ควรทำการศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
สถานศึกษา โดยทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบกับผลการศึกษานี้ อาทิ เช่น
กลุ่มนักเรียน กลุ่มนักเรียนศิษย์เก่าภายใน 4 ปี กลุ่มผู้ปกครอง ชุมชน หรือสังคม

3. ควรทำการวิเคราะห์สภาพปัญหา/ อุปสรรค และแนวทางสมรรถนะในการบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กนิษฐา หมั่นกิจการ. (2551). ความสัมพันธ์กันระหว่างปัจจัยบางประการกับความฉลาดทางอารมณ์และ
ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เขตพื้นที่การศึกษา
กรุงเทพมหานคร เขต 1. ปริญญาโททางการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กัญญ์ณู เพชรภรณ์. (2555). การศึกษาอัตมโนทัศน์หลายมิติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัด
สมุทรปราการตามแนวคิดของแบรคเคน. งานนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

- ชัตติยา น้ายาทอง.(2551). การศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรคของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาบัตรศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิตาภา พงษ์ชูบ. (2549). การพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โครงการโรงเรียนสองภาษา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นฤมล มีเพียร. (2556). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1. สารนิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิรมล พันศรี. (2558). แบบภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด.
- ปทุมพร ศรีอีสาน. (2549). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปาริชาติ คำทอง. (2557). สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอบึงโขงหลง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนครพนม
- พรพิไล วิญญาณ. (2554). สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในเขตอำเภอเมืองนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม. การศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนครพนม.
- พรพิศ อินทระสุระ. (2551). สมรรถนะของผู้บริหารการศึกษาตามความเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, สำนักบัณฑิตศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- วีระวัฒน์ พชันี. (2558). สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอวังน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สำนักงานการศึกษา. (2551). การวางแผนการบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1. (2557). แผนพัฒนาการศึกษา 4 ปี สพป.ระยอง เขต 1. ระยอง: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2548). เกณฑ์มาตรฐานผู้บริหารการศึกษาของคุรุสภา พ.ศ. 2548. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2554). มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561). กรุงเทพฯ: פרקหวานกราฟฟิค.

- อัจฉริยาพร ศักดิ์บุตร. (2556). *ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนตามความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร*. ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- อำนาจ ชนะวงศ์. (2555). *ภาวะผู้นำทางการศึกษา*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Likert, R. (1970). *A technique for the measurement of attitude*. Chicago: Rand McNally.